КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 22.9.2009
COM(2009) 492 окончателен

2009/0133 (ACC)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването на Рамково споразумение между Европейската общност и нейните държави-членки, от една стана, и Република Индонезия, от друга страна, за всестранно партньорство и сътрудничество

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

През ноември 2004 г. Съветът упълномощи Комисията да започне преговори за отделни рамкови споразумения за партньорство и сътрудничество (СПС) с Тайланд, Индонезия, Сингапур, Филипините, Малайзия и Бруней. Преговорите с Индонезия започнаха през 2005 г. и приключиха през юни 2007 г. След като получи съгласието на Корепер, Комисията започна работа по СПС през юли 2007 г. Индонезия я последва през юли 2009 г. след частична отмяна на забраната на ЕС за полети на индонезийски въздушни превозвачи.

СПС с Индонезия ще създаде модерна рамка за двустранните отношения между страните, които в момента се управляват от Споразумението между ЕИО и държавите от АСЕАН от1980 г. То съдържа правно обвързващ ангажимент за Индонезия относно спазването на правата на човека, както и задължения в сферата на контратероризма и оръжията за масово унищожение на основата на международно приети стандарти. Индонезия също така се съгласи с клауза, която я ангажира да се присъедини към Римския статут на Международния наказателен съд.

В СПС се предвиждат възможности за сътрудничество в широк диапазон от сфери, като околна среда и изменение на климата, енергетика, наука и технология, както и морски и въздушен транспорт. Също така СПС разглежда въпроси в сферата на незаконната миграция, изпирането на пари, незаконните наркотици, организираната престъпност и корупцията. Накрая, СПС представлява рамката за преговори за споразумения за свободна търговия (ССТ) с държавите от АСЕАН в съответствие със заключенията на Съвета относно мандата за такива споразумения, който обвързва сключването на ССТ със сключването на СПС със съответните държави.

В политически план споразумението с Индонезия ще служи за ориентир за СПС с други държави от региона. СПС ще позволи на ЕС да поеме по-голяма отговорност и да има повече влияние в регион, за който по традиция тенденцията е да бъде ориентиран и повлиян от Китай и САЩ. По силата на СПС, ЕС ще популяризира европейските ценности и ще насърчава конкретно сътрудничество в широк диапазон от сфери от взаимен интерес. Накрая, споразумението ще се счита за положителен пример за партньорство на цивилизациите, предвид това че Индонезия е третата по гъстота на населението държава в Азия и най-голямата мюсюлманска държава в света.

2009/0133 (ACC)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването на Рамково споразумение между Европейската общност и нейните държави-членки, от една стана, и Република Индонезия, от друга страна, за всестранно партньорство и сътрудничество

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 133 и 181, заедно с член 300, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията[1],

като има предвид че:

(1) На 25 ноември 2004 г. Съветът упълномощи Комисията да започне преговори с Република Индонезия за Рамково споразумение за партньорство и сътрудничество, наричано по-нататък „Споразумението“.

(2) При условие на възможното му сключване на по-късна дата, споразумението следва да бъде подписано.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Подписването на Рамковото споразумение за всестранно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, се одобрява от името на Общността, при условие че бъде взето решение от Съвета относно сключването на това споразумение.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета е упълномощен да посочи лицето/лицата, оправомощени да подпишат споразумението от името на Общността.

[1] ОВ С , г., стр. .

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател
[...]

ПРИЛОЖЕНИЕ

РАМКОВО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ВСЕОБХВАТНО ПАРТНЬОРСТВО И СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ И НЕЙНИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА СТРАНА, И РЕПУБЛИКА ИНДОНЕЗИЯ, ОТ ДРУГА СТРАНА

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, наричана по-нататък „Общността“,

както и

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИРЛАНДИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

Договарящите се страни по Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейски Съюз, наричани по-нататък „държавите-членки“,

от една страна, и

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА ИНДОНЕЗИЯ,

от друга страна,

Наричани по-долу „страните“,

ОТЧИТАЙКИ традиционните приятелски връзки между Република Индонезия и Общността и близките исторически, политически и икономически връзки, които ги обединяват,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, ЧЕ страните държат особено силно на разбирателството при своите взаимни отношения,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ привързаността на страните към спазването на принципите, съдържащи се в Хартата на Организацията на обединените нации,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента на страните да спазват, насърчават и защитават демократичните принципи и основните права на човека, правовата държава, мира и международното правосъдие, определени *inter alia* във Всеобщата декларация за правата на човека на Организацията на обединените нации, Римския статут и други международни инструменти за правата на човека, когато те са приложими за двете страни,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ спазването на суверенитета, териториалната цялост и националното единство на Република Индонезия,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че зачитат принципите на правовата държава и доброто управление и своето желание да насърчават икономическия и социален напредък на своите народи, и като вземат предвид принципа за устойчиво развитие и изискванията за опазване на околната среда,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че най-тежките престъпления, които безпокоят международната общност, не трябва да остават безнаказани и че тези, които са обвинени по тях, трябва да бъдат изправени пред съд и ако бъдат обявени за виновни трябва да бъдат съответно наказани, и че трябва да се осигури ефективното им

преследване чрез вземане на мерки на национално равнище и чрез засилване на световното сътрудничество,

ИЗРАЗЯВАЙКИ пълната си ангажираност с борбата срещу всички форми на транснационална организирана престъпност и тероризъм в съответствие с международното право, включително правото в областта на правата на човека, хуманитарните принципи по въпросите на миграцията и бежанците и международното хуманитарно право и с установяването на ефективно международно сътрудничество и инструменти, които да гарантират тяхното изкореняване,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че страните признават приемането на съответните международни конвенции и други сходни по характер резолюции на Съвета за сигурност на ООН, включително Резолюция 1540 на Съвета за сигурност на ООН, подчертават ангажираността на цялата международна общност в борбата срещу разпространението на оръжия за масово унищожение,

ПРИЗНАВАЙКИ нуждата от засилване на разоръжаването, както и задълженията за неразпространение на оръжия съгласно международното право, за да се изключи опасността, възникваща от оръжията за масово унищожение,

ПРИЗНАВАЙКИ значението на Споразумението за сътрудничество от 7 март 1980 г. между Европейската икономическа общност и Индонезия, Малайзия, Филипините, Сингапур и Тайланд - държави-членки на Асоциацията на южно-азиатските нации (ASEAN) и последващите протоколи за присъединяване,

ПРИЗНАВАЙКИ значението на засилването на съществуващите отношения между страните с цел да се подобри сътрудничеството между тях и общото им желание да консолидират, задълбочат и разнообразят своите отношения в области от взаимен интерес, основани на равнопоставеност, недискриминация, зачитане на естествената околна среда и взаимната полза,

ПОТВЪРЖДАВАЙКИ своето желание, отчитайки предприетите дейности по регионалната рамка, сътрудничеството между Общността и Република Индонезия, основано на споделени ценности и взаимна полза,

СЪГЛАСНО своите съответни закони и разпоредби,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ЕСТЕСТВО И ОБХВАТ

Член 1
Общи принципи

1. Спазването на демократичните принципи и основните права на човека, както са определени във Всеобщата декларация за правата на човека и други международни инструменти за правата на човека, приложими за двете страни, укрепва вътрешните и международните политики на двете страни и съставлява съществен елемент от това споразумение.

2. Страните потвърждават своите споделени ценности, изразени в Хартата на ООН.

3. Страните потвърждават своята ангажираност да насърчават устойчивото развитие, сътрудничейки си, за да отговорят на предизвикателствата на изменението на климата и допринасяйки към постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

4. Страните потвърждават своя ангажимент към Парижката декларация от 2005 г. относно ефективността на помощта и са съгласни да засилят сътрудничеството си с цел да подобрят още повече постиженията в областта на развитието.

5. Страните препотвърждават своята привързаност към принципите на добро управление, правова държава, включително независимост на съдебната власт и борба срещу корупцията.

6. Изпълнението на това Споразумение за партньорство и сътрудничество се основава на принципите на равнопоставеност и взаимна полза.

Член 2
Цели на сътрудничеството

С оглед на засилването на своите двустранни взаимоотношения, страните се ангажират в поддържането на широкообхватен диалог и насърчаване на по-нататъшното сътрудничество между тях във всички сектори от взаимен интерес. По-конкретно техните усилия ще бъдат насочени към:

а) установяване на сътрудничество на двустранно равнище и във всички съответни регионални и международни форуми и организации;

б) взаимноизгодно развитие на търговията и инвестициите между страните;

в) Установяване на сътрудничество във всички търговски и свързани с инвестициите области от взаимен интерес, за да се подобрят търговията и инвестиционните потоци и за предотвратяване и премахване на пречките пред търговията и инвестициите, включително, където е подходящо, настоящи и бъдещи регионални инициативи между ЕО и ASEAN.

г) установяване на сътрудничество в други сектори от взаимен интерес, като туризма, финансовите услуги; облагане с данъци и митническо обслужване; макроикономическа политика; индустриална политика и МСП; информационно общество; наука и технологии; енергия; транспорт и транспортна безопасност; образование и култура; права на човека; околна среда и природни ресурси, включително морска околна среда; горско стопанство; земеделие и развитие на селските райони; сътрудничество в областта на морските басейни и рибарството; здраве, безопасност на храните; здраве на животните; статистика; защита на личните данни; сътрудничество за модернизиране на държавната и публичната администрация; и права върху интелектуална собственост;

д) установяване на сътрудничество по въпросите на миграцията, включително легална и нелегална миграция, контрабанда и трафик на хора;

е) установяване на сътрудничество по правата на човека и правни въпроси;

ж) установяване на сътрудничество за неразпространението на оръжия за масово унищожение;

з) установяване на сътрудничество за борба с тероризма и международните престъпления, като например производството и разпространението на незаконни наркотици и техните производни и изпиране на пари;

и) засилване на съществуващото и стимулиране на възможното участие на двете страни в рамките на подрегионалните и регионалните програми за сътрудничество;

й) повишаване на взаимната осведоменост на населението относно двете страни в съответните им региони;

к) насърчаване на разбирателството между хората чрез сътрудничество на различни неправителствени организации, като например мозъчните тръстове, академичните общности, гражданското общество и медиите под формата на семинари, конференции, младежки обмен и други дейности**.**

Член 3

Противодействие срещу разпространението на оръжия за масово унищожение

1. Страните смятат, че разпространението на оръжия за масово унищожение и техните средства за доставка, както на държавни така и на недържавни образувания, представлява една от най-сериозните заплахи за международната стабилност и сигурност.

2. Следователно страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за неразпространението на оръжия за масово унижение и техните средства за доставяне чрез стриктно изпълнение и национално приложение на техните съществуващи задължения по многостранните договори/конвенции за разоръжаване и неразпространение, както и други многостранно договорени споразумения и международните задължения съгласно Хартата на ООН. Страните се договарят, че тази разпоредба представлява съществен елемент от това споразумение.

3. Страните се договарят още да си сътрудничат и да предприемат стъпки към засилване на изпълнението на международните споразумения за разоръжаване и неразпространение на оръжия за масово унищожение, приложими за двете страни включително и чрез обмен на информация, експертни знания и опит.

4. Страните също така се договарят да си сътрудничат и да допринасят към неразпространението на оръжия за масово унищожение (ОМУ) и техните средства за доставяне чрез предприемане на действия за подписване, ратифициране или, където е подходящо, за присъединяване и цялостно въвеждане на всички съответни международни инструменти.

5. Освен това страните се договарят с цел да се предотврати разпространението на ОМУ да си сътрудничат за въвеждането на ефективен национален контрол над износа, състоящ се от контролиране на износа и транзита на стоки,

свързани с оръжия за масово унищожение, включително контрол над крайното използване на технологии с двойна употреба, и с ефективни санкции при нарушения на контрола на износа.

6. Страните се договарят да установят редовен политически диалог, който ще съпровожда и консолидира тези елементи. Такъв диалог може да се провежда на регионална основа.

Член 4
Правно сътрудничество

1. Страните си сътрудничат по въпроси, отнасящи се към развитието на техните правни системи, закони и правни институции, включително тяхната ефективност, по-конкретно чрез обмен на възгледи и на експертни знания, както и чрез изграждане на капацитет. В рамките на своите правомощия и компетенции страните се стремят да развият взаимна правна помощ по наказателноправните въпроси и екстрадицията.

2. Страните потвърждават, че най-тежките престъпления, които засягат международната общност като цяло, не трябва да остават ненаказани и че тези, които са обвинени по тях, трябва да бъдат изправени пред съд и, ако бъдат обявени за виновни, трябва да бъдат съответно наказани.

3. Страните се договарят да си сътрудничат за изпълнението на Президентския декрет относно националния план за действие за правата на човека 2004-2009 г., включващ подготовка за ратификация и прилагане на международни инструменти в областта на правата на човека, като например Конвенцията за преследване и наказване на престъплението геноцид и Римския статут на международния наказателен съд.

4. Страните са съгласни, че диалогът между тях по този въпрос би бил ползотворен.

Член 5
Сътрудничество в борбата с тероризма

1. Страните, потвърждавайки значението на борбата срещу тероризма, и в съответствие с приложимите международни конвенции, включително инструменти за права на човека и международно хуманитарно право, както и своето съответно законодателство и регламенти и, отчитайки Глобалната стратегия за противодействие на тероризма на ООН, съдържаща се в Резолюция № 60/288 на Генералната асамблея на ООН от 8 септември 2006 г., и съвместната Декларация между ЕС и ASEAN относно сътрудничеството за борба срещу тероризма от 28 януари 2003 г., се договарят да си сътрудничат за предотвратяването и неутрализирането на терористични актове.

2. Страните си сътрудничат в рамките на изпълнението на Резолюция 1375 на Съвета за сигурност на ООН и други сходни резолюции на ООН, международни конвенции и инструменти, приложими за двете страни в борбата с тероризма чрез *inter alia*:

– обмен на информация за терористични групи и поддържащите ги мрежи в съответствие с международното и националното право;

– обмен на възгледи относно използваните средства и методи за противодействие на тероризма, включително и в техническите области и обучението и чрез обмен на опит по отношение на превенцията на тероризма;

– сътрудничество в правоприлагането, засилване на правната рамка и насочване на вниманието към условията, благоприятстващи развитието на тероризма;

– сътрудничество при насърчаване на контрола и управлението на границите, засилване изграждането на капацитет чрез въвеждането на програми за контакти, обучение и образование, размяна на посещения на високопоставени длъжностни лица, университетски преподаватели, анализатори и оператори на място, както и организиране на семинари и конференции.

ДЯЛ II

СЪТРУДНИЧЕСТВО В РЕГИОНАЛНИ И МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ

Член 6

Страните се ангажират да обменят становища и да си сътрудничат в рамките на регионалните и международните форуми и организации, като например ООН, диалога между АСЕАН и ЕС, Регионалния форум на АСЕАН (ARF), Срещата Азия-Европа (ASEM), Конференцията на ООН относно търговията и развитието (UNCTAD) и Световната търговска организация (СТО).

ДЯЛ III

ДВУСТРАННО И РЕГИОНАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 7

1. Двете страни се договарят за всяка област на диалог и сътрудничество съгласно това споразумение, като отдават подобаващо внимание на въпросите на двустранно сътрудничество, да извършват съответните дейности на двустранно и регионално равнище или при съчетание на двете. При избора на подходящата рамка двете страни ще се ръководят от търсеното оптимално въздействие и засиленото участието на всички заинтересовани стани, като в същото време използват възможно най-добре наличните ресурси, отчитат политическата и институционална приложимост и, където е подходящо, осигурявайки съгласуваност с други дейности, включващи Общността и партньорите от АСЕАН.

2. Общността и Индонезия могат, където е подходящо, да решат да разширят финансовата подкрепа към дейности на сътрудничеството в области, покрити от споразумението, или свързани с него, в съответствие със своите съответни

финансови процедури и ресурси. Това сътрудничество може по-специално да включва организиране на схеми за обучение, работни ателиета и семинари, обмен на експерти, обучение и други действия, договорени между страните.

ДЯЛ IV

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ТЪРГОВИЯТА И ИНВЕСТИЦИИТЕ

Член 8

Общи принципи

1. Страните се ангажират в диалог относно двустранни и многостранни търговски и свързани с търговията въпроси с цел да се засилят двустранните търговски отношения и подобряване на многостранната търговска система.

2. Страните се ангажират да насърчават развитието и разнообразяването на своя реципрочен търговски обмен до възможно най-висока степен и в тяхна взаимна полза. Те се ангажират да постигнат подобрени условия за достъп до пазара, работейки в посока премахване на бариерите пред търговията, по-конкретно чрез навременно премахване на нетарифните ограничения и чрез вземане на мерки за подобряване на прозрачността, отчитайки работата, извършена в тази област от международните организации.

3. Отчитайки, че търговията играе неотменна роля в развитието и че подпомагането под формата на схеми за търговски преференции е доказало своето благотворно влияние върху развиващите се страни, страните се стремят да засилят консултациите си относно такова подпомагане при пълно съобразяване със СТО.

4. Страните се информират взаимно относно развитието на търговията и свързаните с търговията политики, като например селскостопанската политика, политиката за безопасност на храните, политиката за здравето на животните, политиката за потребителите, опасните химически вещества и политиката за управление на отпадъци.

5. Страните насърчават диалога и сътрудничеството с цел развитие на своите търговски и инвестиционни отношения, включително осигуряване изграждането на технически капацитет за разрешаване на проблемите в областите, посочени в членове 9—16.

Член 9

Санитарни и фитосанитарни (SPS) въпроси

Страните дискутират и обменят информация относно законодателството, процедурите по удостоверяване и инспекция в рамките на Споразумението на СТО относно санитарни и фитосанитарни въпроси (SPS), Международната конвенция за защита на растенията (IPPC), Световната организация за здраве на животните (OIE) и Комисията CODEX Alimentarius (CAC).

Член 10

Технически бариери пред търговията

Страните насърчават използването на международните стандарти и си сътрудничат и обменят информация относно стандартите, процедурите за оценка на съответствието и техническите правила, особено в рамките на Споразумението на СТО относно техническите бариери пред търговията (ТВТ).

Член 11

Защита на правата на интелектуалната собственост

Страните си сътрудничат за подобряване и прилагане на защитата и използването на интелектуалната собственост, основани на най-добрите практики, както и насърчаване на разпространението на знания за тях. Такова сътрудничество може да включва обмен на информация и опит по въпроси, като например упражняването, насърчаването, разпространението, рационализацията, управлението, хармонизирането, защитата и ефективното прилагане на правата на интелектуална собственост, превенция на злоупотребите с такива права, борба с фалшифицирането и пиратството.

Член 12

Подпомагане на търговията

Страните обменят опит и проучват възможностите за опростяване на вноса, износа и други митнически процедури, за повишаване на прозрачността на търговските правила и развитие на митническото сътрудничество, включително механизми за взаимно административно подпомагане, както и стремеж към сближаване на възгледите и съвместни действия в контекста на международните инициативи. Страните ще обърнат специално внимание на аспекта на сигурността в международната търговия, включително транспортните услуги, както и гарантиране на балансиран подход между улесняването на търговията и борбата срещу измамите и нередностите.

Член 13

Митническо сътрудничество

Без да се засягат другите форми на сътрудничество, предвидени в това споразумение, двете страни заявяват своя интерес спрямо възможността в бъдеще да се сключи протокол относно митническо сътрудничество, включващ взаимно подпомагане в границите на институционалната рамка, определена в това споразумение.

Член 14

Инвестиции

Страните насърчават инвестициите чрез развитието на атрактивна и стабилна среда за реципрочни инвестиции посредством последователен диалог, целящ насърчаване на разбирателството и сътрудничеството по въпросите на инвестирането, проучвайки административните механизми за улесняване на инвестиционните потоци и насърчаване на стабилен, прозрачен, отворен и недискриминационен инвестиционен режим.

Член 15

Политика на конкуренция

Страните насърчават ефективното въвеждане и прилагане на правилата за конкуренция и разпространението на информация с цел да се насърчи прозрачността и правната сигурност за предприятията, опериращи на пазарите им.

Член 16

Услуги

Страните установяват последователен диалог, специално насочен към обмена на информация относно съответните им регулаторни среди, насърчавайки достъпа до пазарите им, до източници на капитал и технологии, както и стимулиране на търговията в областта на услугите между двата региона и на пазарите на трети страни.

ДЯЛ V

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ДРУГИ СЕКТОРИ

Член 17

Туризъм

1. Страните могат да си сътрудничат с цел подобряване на обмена на информация и въвеждане на най-добрите практики, за да се гарантира балансирано и устойчиво развитие на туризма в съответствие с Етичния кодекс за туризма на Световната туристическа организация и с принципите на устойчивост, които съставляват основата на местния процес по План 21.

2. Страните могат да развият сътрудничество по опазването и оптималното използване на потенциала на природното и културното наследство, смекчавайки отрицателния ефект на туризма и повишавайки положителния принос на туристическия бизнес към устойчивото развитие на местната общност, *inter alia* и чрез развиване на екотуризма, отчитане на интегритета и интересите на местните общности и подобряване на обучението в туристическата индустрия.

Член 18

Финансови услуги

Страните се договарят да насърчават сътрудничеството във финансовите услуги в съответствие със своите нужди и в рамките на своите респективни програми и законодателство.

Член 19

Диалог относно икономическата политика

1. Страните се договарят да си сътрудничат в насърчаването на обмена на информация и опит относно съответните си икономически тенденции и политики, както и в обмена на опит в икономическите политики, включително в контекста на регионалното икономическо сътрудничество и интеграция.

2. Страните се стремят да задълбочат диалога между своите компетентни органи по икономическите въпроси, които, както е договорено между страните, могат да включват области като парична политика, фискална (включително данъчна) политика, публични финанси, макроикономическо стабилизиране и външен дълг.

3. Страните отчитат значението на повишаването на прозрачността и обмена на информация, за да се улесни прилагането на мерки, предотвратяващи избягването или укриването на данъци в контекста на съответните им правни рамки. Те се договарят да подобрят сътрудничеството в тази област.

Член 20

Сътрудничество в областта на индустриалната политика и МСП

1. Страните, отчитайки респективните си икономически политики и цели, се договарят да насърчават сътрудничеството в индустриалната политика във всички считани за подходящи области с оглед подобряване на конкурентоспособността на малките и средни предприятия *inter alia* и чрез:

   – обмен на информация и опит относно създаването на рамкови условия за малките и средни предприятия, за да подобрят тяхната конкурентоспособност;

   – насърчаване на контактите между икономическите оператори, поощряване на съвместните инвестиции и създаване на съвместни предприятия и информационни мрежи особено чрез съществуващите хоризонтални програми на Общността, стимулирайки по-конкретно трансфера на технологии между партньорите;

   – улесняване на достъпа до финансиране и пазари, предоставяйки информация и насърчавайки иновациите и обмена на добри практики относно достъпа до финанси, особено за микро и малки предприятия;

   – съвместни изследователски проект в определени индустриални области и сътрудничество относно стандартите и процедурите за оценка на съвместимостта и техническо законодателство по взаимна договореност.

2. Страните улесняват и подпомагат съответните дейности, осъществявани от частния сектор на двете страни.

Член 21

Информационно общество

Страните, като отчитат, че информационните и комуникационните технологии са ключови елементи на модерния живот и са от жизнено важно значение за

икономическото и социалното развитие, полагат усилия да си сътрудничат, като това сътрудничество се съсредоточава *inter alia* върху:

а) улесняване на общия диалог по различни аспекти на информационното общество, по-конкретно относно политиката за електронни комуникации и регулиране, включително универсалността, лицензирането и общите разрешителни, защита на неприкосновеността на личния живот и на личните данни и независимостта и ефикасността на регулаторния орган.

б) взаимосвързаност и оперативна съвместимост на мрежите и услугите на Общността, Индонезия и Югоизточна Азия;

в) стандартизация и разпространение на нови информационни и комуникационни технологии;

г) насърчаване на изследователското сътрудничество между Общността и Индонезия в областта на информационните и комуникационните технологии;

д) съвместни изследователски проекти в областта на информационните и комуникационните технологии (ИКТ);

е) въпроси/аспекти на сигурността на ИКТ.

Член 22

Science and Technology

1. Страните се договарят да си сътрудничат в областта на науката и технологиите в области от взаимен интерес, като например енергетика, транспорт, околна среда и природни ресурси и здравеопазване, имайки предвид своите съответни политики.

2. Целите на такова сътрудничество са:

а) насърчаване обмена на информация и ноу-хау относно науката и технологиите, особено при изпълнението на политики и програми;

б) насърчаване на трайни отношения между научните среди, изследователските центрове, университетите и индустрията на страните;

в) насърчаване на обучението на човешките ресурси;

г) насърчаване на други форми на взаимно договорено сътрудничество.

3. Сътрудничеството може да е под формата на съвместни изследователски проекти и обмен, срещи и обучение на учени чрез международни схеми за мобилност, осигурявайки максимално разпространение на резултатите от изследването.

4. При това сътрудничество страните улесняват участието на своите съответни институции за висше образование, изследователски центрове и производствени сектори, и по- специално на малките и средни предприятия.

Член 23

Енергетика

Страните се стремят да засилят сътрудничеството в енергийния сектор. За тази цел страните се договарят да насърчават взаимно изгодните контакти с оглед на:

а) разнообразяване на енергийните доставки, за да се подобри сигурността на доставките, развитие на нови и възобновяеми форми на енергия и сътрудничество при енергийни дейности нагоре и надолу по веригата;

б) постигане на рационално използване на енергията с принос, както от страна на предлагането, така и от страна на търсенето и подобряване на сътрудничеството с оглед на борбата с изменението на климата, включително и чрез Механизма за чисто развитие към протокола от Киото;

в) насърчаване на трансфера на технологии, насочени към устойчивото производство и употреба на енергия;

г) обръщане на специално внимание на връзките между по-евтин достъп до енергия и устойчиво развитие.

Член 24

Транспорт

1. Страните се стремят да си сътрудничат във всички области на транспортната политика с оглед да подобрят движението на стоки и пътници, поощрявайки сигурността, морската и авиационна безопасност и сигурност, развитието на човешките ресурси, опазването на околната среда и повишаването на ефективността на транспортните си системи.

2. Тези форми на сътрудничество могат да включват *inter alia*:

а) обмен на информация относно транспортните им политики и практики, особено по отношение на градския, селския, вътрешноводния и морския транспорт, включително логистиката им и взаимосвързаността и взаимозаменяемостта на мултимодални транспортни мрежи, както и управление на пътища, железопътни линии, пристанища и летища;

б) вероятно използване на Европейската глобална сателитна навигационна система (Galileo) с концентриране върху въпроси от взаимен интерес;

в) диалог в областта на въздушните транспортни услуги, целящ по-нататъшно развитие на двустранните отношения между страните в области от взаимен интерес; включително изменение на някои елементи на съществуващи двустранни споразумения за въздушни услуги между Индонезия и отделни държави-членки с цел да ги приведе в съответствие със съответните закони и разпоредби на страните и да се проучат възможностите за по-нататъшно развитие на сътрудничеството в областта на въздушния транспорт;

г) диалог в областта на услугите на морския транспорт, целящ неограничен достъп до международните морски пазари и сделки на търговска основа,

въздържане от въвеждане на клаузи за споделяне на товар, национално третиране и клауза за най-облагодетелствана нация за съдове, управлявани от граждани или предприятия на другата страна, и въпроси, свързани с транспортни услуги от врата до врата;

д) прилагане на стандарти и разпоредби за сигурност, безопасност и превенция на замърсяването, особено по отношение на морския транспорт и авиацията съгласно съответните международни конвенции.

Член 25

образование и култура

1. Страните се договарят да насърчат образователното и културното си сътрудничество, като ясно зачитат разнообразието им, за да засилят взаимното разбиране и познание на културите си.

2. Страните се стремят да вземат необходимите мерки за насърчаване на културния обмен и провеждане на съвместни инициативи в различни културни сфери, включително съвместното организиране на културни събития. В тази връзка страните също така се договарят да продължат подкрепата за дейността на Фондацията Азия—Европа.

3. Страните се договарят да се консултират и да си сътрудничат в съответните международни форуми, като например ЮНЕСКО, и да обменят възгледи относно културното многообразие, включително и по въпроси като ратификацията и изпълнението на Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване.

4. Страните поставят и занапред акцент върху мерките, целящи да създадат връзки между съответните им специализирани агенции, да насърчават обмена на информация и публикации, ноу-хау, студенти, експерти и технически ресурси, да подпомогнат информационните и комуникационните технологии в образованието и да се възползват от възможностите, които предоставят програмите на Общността в Югоизточна Азия в областта на образованието и културата, както и опита, който двете страни са придобили в тази област. Двете страни се договарят също така да съдействат за изпълнението на програмата Еразмус Мундус.

Член 26

Права на човека

1. Страните се договарят да си сътрудничат в насърчаването и защитата на правата на човека.

2. Това сътрудничество може да включва *inter alia*:

а) подкрепа на изпълнението на индонезийския национален план за действие в областта на правата на човека;

б) насърчаване на правата на човека и образование в тази област;

в) укрепване на свързаните с правата на човека институции;

3. Страните са съгласни, че диалогът между тях по този въпрос би бил ползотворен.

Член 27

Околна среда и природни ресурси

1. Страните споделят нуждата от съхраняването и управлението по устойчив начин на природните ресурси и на биологичното разнообразие като основа за развитието на настоящите и бъдещите поколения.

2. Резултатът от световната среща на върха относно устойчивото развитие, както и изпълнението на съответните многостранни споразумения в областта на околната среда, приложими и за двете страни, се взема предвид във всички дейности, предприети от страните съгласно това споразумение.

3. Страните полагат усилия да продължат своето сътрудничество по регионалните програми за опазване на околната среда, особено по отношение на:

а) информираността по отношение на околната среда и капацитета на правоприлагане;

б) изграждането на капацитет относно изменението на климата и енергийната ефективност, съсредоточено върху изследванията и развойната дейност, мониторинга и анализа на изменението на климата и парниковите ефекти, програмите за смекчаване и адаптиране;

в) изграждането на капацитет за участие и прилагане на многостранни споразумения в областта на околната среда, включително биоразнообразието, биобезопасността и Вашингтонската конвенция за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна (CITES);

г) насърчаването на екологичните технологии, продукти и услуги, включително и изграждане на капацитет в системите за екологично управление и екологично етикетиране;

д) предотвратяването на нелегално трансгранично движение на опасни вещества, опасни отпадъци и други форми на отпадъци;

е) крайбрежната и морската околна среда, контрола на съхранението, замърсяването и влошаването на състоянието на околната среда;

ж) местното участие в защитата на околната среда и в устойчивото развитие;

з) управлението на почви и земя;

и) вземането на мерки за борба с трансграничното замърсяване с индустриална мъгла.

4. Страните насърчават взаимния достъп до своите програми в тази област в съответствие със специфичните условия на тези програми.

Член 28

Лесовъдство

1. Страните споделят нуждата от защитата, съхраняването и управлението по устойчив начин на горските ресурси и на биологичното разнообразие в полза на настоящите и бъдещите поколения.

2. Страните се стремят да продължат своето сътрудничество, за да подобрят управлението на горското стопанство и горските пожари, борбата срещу незаконната сеч и свързаната с нея търговия, управлението на горите и насърчаването на устойчивото горско управление.

3. Страните развиват програми за сътрудничество относно:

а) сътрудничество чрез съответните международни, регионални и двустранни форуми относно създаването на правни инструменти, третиращи незаконната сеч и свързаната с нея търговия;

б) изграждане на капацитет, изследвания и развойна дейност;

в) подкрепа на развитието на устойчив горски сектор;

г) развитие на горското удостоверяване.

Член 29

Земеделие и развитие на селските райони

Страните се договарят да развиват сътрудничеството в областта на земеделието и развитие на селските райони. Някои от областите на сътрудничество, които могат да бъдат допълнително развити, са:

а) селскостопанска политика и селскостопанските перспективи като цяло;

б) възможностите за премахване на бариерите пред търговията на ратителни култури, добитък и техните продукти;

в) политиката на развитие на селските райони;

г) политика за качеството на културите и добитъка и защитените географски показатели;

д) развитие на пазара и насърчаване на международните търговски отношения;

е) развитие на устойчиво земеделие.

Член 30

Морски басейни и рибарство

Страните насърчават сътрудничеството в областта на морските басейни и рибарството на двустранно и многостранно равнище, особено с оглед на подкрепата на устойчивото

и отговорното развитие и управление на морските басейни и на рибарството. Областите на сътрудничество могат да включват:

а) обмен на информация;

б) подкрепа за устойчива и отговорна дългосрочна политика в областта на морските басейни и рибарството, включително съхраняване и управление на бреговите и морските ресурси;

в) насърчаване на усилията за превенция и борба с незаконната, недекларираната и нерегламентираната риболовна дейност и

г) развитие на пазара и изграждане на капацитет.

Член 31

Здравеопазване

1. Страните се договарят да си сътрудничат в сектора на здравеопазването по въпроси от взаимен интерес с оглед на засилване на дейността в областта на изследванията, управлението на здравната система, изхранването, фармацевтиката, превантивната медицина, основните заразни болести като птичи и епидемичен грип, ХИВ/СПИН, атипична пневмония (ТОРС — SARS (тежък остър респираторен синдром)), както и незаразните болести като рак, сърдечни болести, пострадали при пътнотранспортни произшествия и други заплахи за здравето, включително и наркотична зависимост.

2. Сътрудничеството се извършва основно чрез:

а) обмен на информация и опит в горепосочените области;

б) програми за епидемиология, децентрализация, финансиране на здравеопазването, засилване на отговорността от страна на местните власти и управление на здравните услуги;

в) изграждане на капацитет чрез техническо подпомагане и развитието на програми за професионално обучение;

г) програми за подобряване на здравните услуги и свързаните с тях дейности, включващи между другото намаляване на равнището на детската смъртност и тази на майките.

Член 32

Статистически данни

Страните се договарят да насърчават в съответствие със съществуващите дейности по статистическо сътрудничество между Общността и ASEAN хармонизирането на статистическите методи и практики, включително събирането и разпространението на статистика, което ще им позволи да използват на взаимно приемлива основа статистиките за търговията на стоки и услуги и, по-общо, в статистиката в останалите

области, покрити от това споразумение, които подлежат на статистическа обработка като събиране, анализ и разпространение.

Член 33

Защита на личните данни

1. Страните се договарят да се ангажират в тази област с общата цел да подобрят равнището на защита на личните данни, отчитайки най-добрата международна практика, като тази, съдържаща се в Насоките на ООН за регулиране на компютъризирани досиета с персонални данни (Резолюция 45/95 на Генералната асамблея на ООН от 14 декември 1990 г.).

2. Сътрудничеството при защитата на личните данни може да включва също техническо подпомагане под формата на обмен на информация и експертни знания, отчитайки законите и разпоредбите в страните.

Член 34

Миграция

1. Като потвърждават значението на съвместните усилия за управление на миграционните потоци между своите територии и с оглед на засилване на сътрудничеството, страните установяват всеобхватен диалог по всички свързани с миграцията въпроси, включително незаконна миграция, контрабанда и трафик на хора, както и защитата на нуждаещите се от международна закрила. Миграционните аспекти се включват в националните стратегии за икономическо и социално развитие на двете страни. Двете страни се договарят да спазват хуманитарните принципи при разглеждането на миграционните въпроси.

2. Сътрудничеството между страните трябва да бъде в съответствие с оценката на специфичните нужди, извършена при взаимна консултация между страните и приложена съгласно съответното законодателство в сила за двете страни. Сътрудничеството *inter alia* ще се съсредоточи върху:

а) насочване на вниманието към първичните причини за миграцията;

б) развитие и прилагане на националното право и практики съгласно съответните международни закони, приложими към двете страни, и по-конкретно осигуряване спазването на принципа на забрана за принудително връщане („non-refoulement“);

в) определени въпроси от взаимен интерес в областта на визите, документите за пътуване и управлението на граничния контрол;

г) правила за допускане, както и правата и статута на допуснатите лица, справедливо третиране и интеграция на законно пребиващите чужди граждани, образование и обучение, мерки срещу расизма и ксенофобията;

д) изграждане на технически и човешки капацитет;

е) установяването на ефективна и превантивна политика срещу нелегалната миграция, контрабанда и трафик на хора, включително начини за борба срещу мрежите от контрабандисти и трафиканти и защита на жертвите на такъв трафик;

ж) връщането при хуманни и неуронващи достойнството условия на лицата, пребиващи незаконно, включително насърчаването на тяхното доброволно завръщане и реадмисия на такива лица в съответствие с параграф 3.

3. В рамките на сътрудничеството за превенция и контрол на незаконната имиграция и без да се засяга нуждата от защита на жертвите на човешки трафик страните се договарят още да:

а) идентифицират своите вероятни граждани и приемат своите нелегално пребиваващи граждани на територията на държавите-членки или на Индонезия при поискване и без неоправдано забавяне и допълнителни формалности, след като е била определена националността;

б) предоставят на своите върнати граждани подходящи документи за самоличност за такива цели;

4. Страните се договарят при поискване да преговарят с оглед сключването на споразумение, регламентиращо специфичните задължения за страните относно реадмисията, включително задължението за реадмисия на съответните им граждани и на граждани на други страни. То също така ще третира въпроса за лицата без гражданство.

Член 35

Борба с организираната престъпност и корупцията

Страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за борбата срещу организираната, икономическата и финансовата престъпност и корупция посредством пълно спазване на своите съществуващи взаимни международни задължения в тази област, включително относно ефективното сътрудничество за възстановяването на активи и парични средства, произхождащи от корупционни действия. Тази разпоредба представлява съществен елемент от настоящото споразумение.

Член 36

Сътрудничество в борбата с наркотиците

1. Съгласно своите съответни правни рамки страните си сътрудничат за гарантирането на всеобхватен и балансиран подход посредством ефективни действия и координиране между компетентните органи за здравеопазване, образование, правоприлагане, включително и митниците, социалния сектор, секторите на правосъдието и вътрешните работи, както регулиране на правния пазар, с цел максимално намаляване на доставките, трафика и търсенето на наркотици, както и тяхното отражение върху употребяващите наркотици и върху обществото като цяло и постигане на по-ефективна превенция на отклоняването на химически прекурсори, използвани за незаконното производство на наркотици и психотропни вещества.

2. Страните се договарят относно средствата за сътрудничество за постигането на тези цели. Действията се основават на общоприети принципи съгласно съответните международни конвенции, политическата декларация и специалната декларация относно водещите принципи за намаляване на търсенето на наркотици, одобрени на Двадесетата специална сесия върху наркотиците на Генералната асамблея на ООН през юни 1998 г.

3. Сътрудничеството между страните може да включва обмен на възгледи относно законодателните рамки и най-добри практики, както и техническото и административно подпомагане в следните области: превенция и лечение на злоупотребата с наркотици, покриващи широк кръг от проблеми, включително намаляване на вредата, свързаната със злоупотребата с наркотици; информационни и мониторингови центрове; обучение на персонал; изследвания, свързани с наркотиците; съдебно и полицейско сътрудничество и превенция на отклоняването на химически прекурсори, използвани за незаконното производство на наркотици и психотропни вещества. Страните могат да договорят включването и на други области на сътрудничество.

4. Страните могат да си сътрудничат в насърчаването на устойчиви алтернативни политики за развитие, целящи максималното намаляване на отглеждането на наркотици, по-конкретно на канабис**.**

Член 37

Сътрудничество в борбата с изпирането на пари

1. Страните се договорят относно нуждата от работа и сътрудничество относно предотвратяването на използването на своите финансови системи за изпиране на приходите от всички криминални дейности, като например трафик на дрога и корупция.

2. Двете страни се договарят да си сътрудничат относно техническото и административното подпомагане, целящо развитието и изпълнението на разпоредби и ефективното функциониране на механизми за борба с изпирането на пари и финансиране на тероризма, включващо възстановяване на активи или фондове, произхождащи от приходи от престъпления.

3. Сътрудничеството позволява обмена на информация в рамките на съответните законодателства и приемането на подходящи стандарти за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, равнозначни на тези, приети от Общността и съответните международни органи, действащи в тази област, като например Специалната финансова работна група за изпирането на пари (FATF).

Член 38

Гражданско общество

1. Страните признават ролята и потенциалния принос на организираното гражданско общество, особено академичното, в процеса на диалог и сътрудничество съгласно това споразумение и се договарят да насърчават

ефективния диалог с организираното гражданско общество и ефективното му участие.

2. В съответствие с демократичните принципи и законите и разпоредбите на всяка страна организираното общество може:

а) да участва в процеса на взимане на решение на национално равнище;

б) да бъде информирано и да участва в консултациите относно стратегиите за развитие и сътрудничество и секторни политики, особено в областите, които го засягат, включително във всички етапи на процеса на развитие;

в) да управлява прозрачно финансовите средства, предоставени му в подкрепа на неговите дейности;

г) да участва в изпълнението на програмите за сътрудничество, включително изграждане на капацитет в областите, които го засягат.

Член 39

Сътрудничеството за модернизиране на държавната и публичната администрация

Въз основа на оценката на специфичните нужди, извършена чрез взаимна консултация, страните се договарят да си сътрудничат с оглед на модернизацията на своята публична администрация, *inter alia*:

а) подобряване на организационната ефикасност;

б) повишаване на ефективността на институциите в предоставянето на услуги;

в) осигуряване на прозрачно управление на публични средства и отчетност;

г) подобряване на правната и институционалната рамка;

д) изграждане на капацитет за формирането и изпълнение на политики (предоставяне на публични услуги, съставяне и изпълнение на бюджета, антикорупция);

е) засилване на съдебната система;

ж) подобряване на механизмите за правоприлагане и агенции.

Член 40

Способи за сътрудничество

1. Страните се договарят да осигурят подходящите ресурси, включително финансови средства, доколкото им позволяват съответните им ресурси и разпоредби, за да изпълнят целите на сътрудничеството, посочени в настоящото споразумение.

2. Страните насърчават Европейската инвестиционна банка да продължи операциите си в Индонезия в съответствие със своите процедури и финансови критерии и с индонезийските закони и разпоредби.

ДЯЛ VI

ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

Член 41

Съвместен комитет

1. Страните се договарят да създадат по настоящото споразумение Съвместен комитет, съставен от представителите на двете страни на най-високо равнище, чийто задачи са:

а) осигуряване на правилното функциониране и изпълнение на това споразумение;

б) определяне на приоритетите в съответствие с целите на това споразумение;

в) уреждане на различията, възникващи в прилагането и тълкуването на споразумението;

г) даване на препоръки на страните, подписали споразумението, с цел насърчаване изпълнението на целите на споразумението и, ако е необходимо, разрешаване на различията при прилагането или тълкуването на това споразумение.

2. Съвместният комитет заседава обикновено най-малко на всеки две години, на ротационен принцип съответно в Индонезия или в Брюксел на дата, определена по взаимно съгласие. Могат да се свикват и извънредни заседания на Съвместния комитет при съгласие на двете страни. Съвместният комитет се председателства от страните, които се редуват. Програмата на заседанията на Съвместния комитет се определя по взаимно съгласие.

3. Съвместният комитет може да създава специализирани работни групи, които да го подпомагат в изпълнението на задачите му. Тези работни групи представят подробни доклади за дейността си пред Съвместния комитет на всяко от заседанията му.

4. Страните се договарят, че една от задачите на Съвместния комитет е също така да осигури доброто функциониране на секторните споразумения и протоколи, сключени, или които предстоят да бъдат сключени между Общността и Индонезия.

5. Съвместният комитет приема своите собствени процедурни правила за прилагането на това споразумение.

ДЯЛ VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 42

Клауза за бъдещо развитие

1. Страните могат по взаимно съгласие да изменят, преразгледат и разширят това споразумение с оглед повишаването на равнището на сътрудничество, включително чрез допълването му посредством споразумения и протоколи за специфични сектори и дейности.

2. Относно прилагането на настоящото споразумение, всяка от страните може да прави предложения за разширяване обхвата на сътрудничеството, като взема предвид натрупания опит при неговото прилагане.

Член 43

Други договорености

1. Без да се засягат съответните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност, това споразумение или предприетите действия в съответствие с него не могат по какъвто и да е начин да засегнат правомощията на държавите-членки да предприемат действия за двустранно сътрудничество с Индонезия или да сключат, където е подходящо, нови споразумения за партньорство и сътрудничество с Индонезия.

2. Това споразумение не засяга прилагането или изпълнението на ангажименти, поети от съответните страни по отношение на трети страни.

Член 44

Механизъм за уреждане на спорове

1. Всяка страна може да се обърне към Съвместния комитет за всяко разминаване при прилагането или тълкуването на това споразумение.

2. Съвместният комитет ще разглежда възникналите различия в съответствие с член 41, параграф 1, букви в) и г).

3. Ако една от страните счете, че другата страна не е успяла да изпълни задълженията си съгласно това споразумение, тя може да предприеме подходящи действия. Преди да направи това, с изключение на случаите на специална неотложност, тя представя на Съвместния комитет цялата съответна информация, необходима за задълбочено проучване на ситуацията, с оглед на търсенето на приемливо за страните решение.

4. Страните се договарят, че за целите на правилното тълкуване и практическото приложение на това споразумение терминът „случаи на специална неотложност“ в параграф 3 означава случаи на материалното нарушаване на споразумението от една от страните. Материално нарушение се състои в:

i) отхвърляне на споразумението, без да е съобразено с общите правила на международното право, или

ii) нарушаване на съществен елемент от споразумението, както е описано в член 1, параграф 1, член 3, параграф 2 и член 35.

5. При избора на действия трябва да се даде предимство на тези, които най-малко нарушават функционирането на това споразумение. Тези действия се съобщават незабавно на другата страна и са обект на консултации в рамките на Съвместния комитет, ако другата страна поиска това.

Член 45

Приспособления

За да се улесни сътрудничеството в рамките на това споразумение, двете страни се договарят да предоставят необходимите съоръжения на надлежно определени експерти и длъжностни лица, участващи в сътрудничеството за изпълнение на техните функции в съответствие с вътрешните правила и разпоредби на двете страни.

Член 46

Териториално приложение

Това споразумение се прилага на територията, на която се прилага Договорът за създаване на Европейската общност съгласно условията, посочени в този договор, от една страна, и територията на Индонезия, от друга.

Член 47

Дефиниция на страните

За целите на това споразумение „страните“ ще означава Общността или нейните държави-членки, или Общността и нейните държави-членки съгласно техните съответни правомощия, от една страна, и Република Индонезия, от друга.

Член 48

Влизане в сила и срок на действие

1. Това споразумение влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която последната страна е уведомила другата за приключването на правните процедури, необходими за тази цел.

2. Настоящото споразумение е валидно за период от пет години. То се удължава автоматично за последващи периоди от една година, освен ако някоя от страните уведоми писмено другата страна за своето намерение да не удължава това споразумение шест месеца преди края на който и да било последващ едногодишен период.

3. Всички изменения на това споразумение се извършват при съгласие между страните. Всички изменения влизат в сила само след като последната страна е уведомила другата, че са приключили всички необходими формалности.

4. Това споразумение може да бъде прекратено от една от страните чрез писмено известие за денонсиране до другата страна. Прекратяването влиза в сила шест месеца след получаването на известието от другата страна.

Член 49

Нотификация

Изпраща се известие съответно до Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз и до Министъра на външните работи на Република Индонезия.

Член 50

Автентичен текст

Това споразумение е изготвено на български, испански, чешки, датски, немски, естонски, гръцки, английски, френски, италиански, латвийски, литовски, унгарски, малтийски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, шведски, финландски и индонезийски език, като всеки от тези текстове е еднакво автентичен.

Съставено в дубликат в …[място] на ….. ден от [месец] през …. две хиляди и … година.

Европейската общност

Република Индонезия

Кралство Белгия

Република България

Чешка република

Кралство Дания

Федерална република Германия

Република Естония

Република Гърция

Кралство Испания

Френска република

Ирландия

Италианска република

Република Кипър

Република Латвия

Република Литва

Велико херцогство Люксембург

Република Унгария

Република Малта

Кралство Нидерландия

Република Австрия

Република Полша

Република Португалия

Румъния

Република Словения

Словакия

Република Финландия

Кралство Швеция

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

Упълномощените представители на

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, наричана по-нататък „Общността“,

както и

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИРЛАНДИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

Договарящите се страни по Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейски Съюз, наричани по-нататък „държавите-членки“,

от една страна, и

РЕПУБЛИКА ИНДОНЕЗИЯ,

от друга страна,

присъстващи в (…) на (…) за подписването на Рамково споразумение за всестранно партньорство и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Индонезия, от друга страна, приеха Рамковото споразумение за всестранно партньорство и сътрудничество.

Упълномощените представители на държавите-членки и упълномощеният представител на Република Индонезия вземат под внимание следната едностранна декларация на Европейската общност:

„Разпоредбите на споразумението, които попадат в обхвата на част III, Раздел IV от Договора за създаване на Европейската общност и задължават Обединеното кралство и Ирландия като отделни договарящи се страни, а не като част от Европейската общност, докато Обединеното кралство или Ирландия (в зависимост от случая) не уведоми Република Индонезия, че вече е задължено като част от Европейската общност в съответствие с Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност. Същото се отнася за Дания в съответствие с Протокола за позицията на Дания, приложен към упоменатите Договори.“

Съставено в […] на […] година.

Европейската общност Република Индонезия

Република България

Кралство Белгия

Чешка република

Кралство Дания

Федерална република Германия

Република Естония

Република Гърция

Кралство Испания

Френска република

Ирландия

Италианска република

Република Кипър

Република Латвия

Република Литва

Велико херцогство Люксембург

Република Унгария

Република Малта

Кралство Нидерландия

Република Австрия

Република Полша

Република Португалия

Румъния

Република Словения

Словакия

Република Финландия

Кралство Швеция

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия